

عنوان مقاله:

مقایسه میان سرقت و غصب در حقوق ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسن حاجی تبارفیروزجایی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قایمشهر، قایمشهر، ایران

علی مجردنقیبی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرمشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قایمشهر، قایمشهر، ایران .

خلاصه مقاله:

سرقت به عنوان یکی از مصادیق جرایم علیه اموال و مالکیت عبارتست از: ربودن مال متعلق به غیر ماده 267 قانون مجازات اسلامی 1392 و غصب عبارتست از: استیلاء بر حق غیر به نحو عدوان، اثبات ید بر مال غیر بدون مجوز هم در حکم غصب است ماده 308 قانون مدنی) یکی از مباحث مهم در قلمرو و حقوق ایران رابطه میان غصب و سرقت و وجوه تشابه و تفاوت میان آنها و به ویژه تبیین حقوقی و مساله غصبی بودن مال مسروقه و نیز غصبی بودن حرز در دو فرض مالک بودن یا مالک نبودن رباینده و عنوان مجرمانه آن است که تا حدودی میان دکترین حقوقی در این باره اختلاف نظر وجود دارد که نگارنده در این تحقیق با استفاده از وصف توصیفی و تحلیلی از طریق فیش برداری از منابع کتابخانه ای در صدد تبیین و بررسی این موضوع و بمنظور ارایه پاسخی منطقی و منطبق با موازین قانونی بوده است. مجموع نتایج و یافته های این تحقیق به کلی نشان داده است که اولاً: از لحاظ منطقی میان سرقت و غصب رابطه عموم و خصوص مطلق وجود دارد بدین شرح که هر سرقتی غصب است ولی هر غصبی لزوماً سرقت نیست. ثانیاً: چنانچه مال مسروقه غصبی باشد در صورت مالک نبودن رباینده می توان آن را از لحاظ حقوق جزای ایران، نوعی سرقت تعزیری دانست. ثالثاً: در صورت غصبی بودن حرز و ربایش مال از ناحیه مالک حرز و یا ماذون از طرف مالک، این امر هتک حرز تلقی نمی شود و سرقت از چنین حرزی مستوجب حد نیست. رابعاً: در صورت غصبی بدن حرز و ربایش مال از ناحیه غیر مالک، این امر هتک حرز تلقی می شود و سرقت از چنین حرزی مستوجب حد می باشد. چرا که این مکان یاد شده نسبت به سارق همچنان حرز محسوب می شود. و مفهوم مخالف ماده 270 قانون مجازات اسلامی نیز موید این حکم است .

کلمات کلیدی:

سرقت، غصب، مال، حرز، تعزیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/693142>

